introducamus, seu Vienetis aliquem, aut quocumq; noue uocatum cõfes-
sio conseramus, seu quicq; statuamus, quo lex diuina uiolari; sacrorum
scripturarũ fides labefactari; sanctorũ generalium conciliorũ auctoritas, ca-
di, Deiq; opt: max: uoluntas contemni uideatur, aut quod merito in-
gratum, uel nefariũ censeri debeat. De exemplo uero, uel consequen-
tiam omnia significauimus, non esse cuiq; aliorũ Catholicorum hic
metuendum apud suos subditos quicq; praeuidere; eũ alij nõ habeant
difficultates, et causas istas tam necessarias, ad eiusmodi tolerandũ
ueniendi, quas nos habemus. Quin immo si exempla alijs occasio-
idem agendi praebere possunt, id potius de aliorũ concessionibus, quae ab
factae sunt tempore longe amplioribus, quodcuq; genus doctrinae com-
plectentes, nullo sectarũ, quorũ alia deterior est alijs, discrimine
posito, intelligendũ, et iudicandum esset. Quibus omnibus consi-
ratis in spem ueniemus si S.tas eius, illa qua solet ceteris summa
sapientia, et aequanimitate ponderabit, ac praesertim iniquorum
temporum rationem habebit, aqua tandem mente acquiescam
neq; ob hanc causam animum suam paternam à nobis alienam
eam; Et proinde tibi benigne iniungimus, ut haec ita S.ti eius,
debita cum reuerentia, ordine, et qua soles ceteris ita, industria
et dexteritate referas, ac S.te eius uerbis nostris impensissime o-
ut quidq; à nobis in his iam factum est, uel posthac fiet, summa
inuitabili necessitate tribuere, ac in meliorem partem interpre-
ne propterea paternum suum in nos animum immutare, ut
nos pristina sua benevolentia prosequi uelit; quemadmodum in
de S.ti eius integritate, et humanitate plane pollicemur. Cum

nos iniustum filialis nostra obseruantia, qua S.te eius hactenus comode
prosecuti sumus, et nunc itidem constanter prosequimur, studijs
quouis loco promerendi contemnemur; nihil omnino quod eius unq; per
nos fieri poterit praetermittemus; quod uel ad tuendam S.ti eius, et sedis
apostolicae dignitatem, uel ad conseruandas Cath.ae religionis reliquias,
uidebitur pertinere; Cui quidem animo uero tam sincero, utq;
par est, sanctitatem eius similiter mutua paterna benevolentia
et sinceritate respondere; nec praebere aures his, qui zelo aliquo
intempestiuo ducti, parum hanc rem habere plus periculi, quam
ceteri habet; aut etiam praeuatis passionibus impulsi, arripere
hac qualicumq; occasione, uehementissimam istam animorum conuulsionem,
qua S.ti eius nobiscum intercedit, summo cũ scandalo, et detrimento
religionis, ac reip: disturbare, et discordias inter nos seuere con-
turbare. Quod hominum genus, ne eiusmodi machinationibus, id quam
molliter perficiat, utq; S.ti eius, et nobis singulari; debet esse curae
et sic demum (quae tua est in rebus agendis prudentia, et solertia)
omnem lapidem mouere debebis, quo nobis exacerbata S.ti eius
animum placare, et benevolum reddere queas. Tollemus enim
uideri quicq; omisisse, quod ad concordiam, et pacem cũ S.te eius fo-
uendam, alendam, stabiliendamq; spectet, multo minus ulto cum
cuipiam diffidio, et alienationi dedisse. Quod uero attinet
ad ea, quae tu in hoc negotio egisti, et S.ti illius quotiescũq; hac
de re tecũ collocuta fuit, respondisti; ea omnia tu prudenter, sabe
et ego animi nostri sententia, acta, dicta, factaq; clementer probamus,